

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXXI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

tinebit. Nam hic Imperij & Saxoniarum rerum solam rationem habemus.

CAPVT XXXI.

Sub huius Rodulphi Imperio aliquandiu quiescit Saxonia: Cum Albertus Saxonia dux ad Albim fluuium tranquillam rem & curaret, & ageret: Similiter Albertus & Iohannes germani fratres, de Brunswico & Luneburgo duces, iam in sua quisque ditione, rem satis pro arbitrio succedentem lati viderent. Prior Iohannes ad annum septuagesimumseptimum post mille ducentos in fata concessit, relinquens Ottonem patrio vocabulo filium: cui ad sua tempora Ludouicus Palatinus Rheni filiam dedit coniugem: ex qua ille tres suscepit filios, Ludouicum, Ottonem, & Wilhelmum: Sed de his postea. Albertus autem Iohannis germanus, duobus illi superuivens annis, cum moreretur, filios reliquit Henricum & Albertum, cognomento Pinguem. Albertus autem pater princeps optimi nominis, filijs reliquit locupletissimam hereditatem: ut si virtutem eius imitentur, à boni patris tramite non declinantes, optimam & ipsi famam mittant ad posterum. Ille enim Albertus Guncelinum Zwierini comitem, quod mercatoribus in nemore paludoso, Lubicam atque Hamburgum interiacente, insidiatus diceretur, omni possessione, quam ultra Albim ad austrum habuit, exuerat: quae hodie quoque ditio seruit ducatus Luneburgensi. Per ea tempora praelium hoc ingens in terra Magnopolensi initum est, ubi minor & numero militum & apparatu bellico pars, victoria de caelo praestita, superavit, aduersus de Brandenburg de qua Misna marchiones, contra duces de Saxonia, de qua Brunswico, & comites de Holsatia: innumera multitudine ingruentes dominis de Magnopoli, olim Obotritis, filijs Hen-

rici

rici principis, qui in captiuitate manens Asiatica, credebatur extinctus: Inopinati pugna exitus, vt pauci non solum sustinerent, sed etiam vincerent plures. Prodiisse eam ruinam crediderim, vt assolet, ex contemptu hostium: qui vbi se immiscet, dormitat prouidentia, regnat incuria, & quæ non speratur, properatur infelicitas.

CAPVT XXXII.

ERat ea tempestate grauissimum in Saxonia bellum, de archiepiscopatu Magdeburgensi: duo erant in discordia electi: Ericus de Brandeburgo frater Iohannis & Ottonis marchionum, & Bussio de Queruorde comes canonicus. post plurimam luctam, interuentu principum, cessere ambo. Erico soluitur impensarum nomine pecunia: Dedit ille cum fratribus literas, quod conquiesceret. Assumitur Gunterus comes de Sualenberg: Sed marchiones renouant bellum: quibus aderant Albertus dux Brunswicensis, & Albertus dux Saxoniae, cum aliquantis comitibus. Is Saxoniae Albertus tenuit arcem Aquensem: sed inde à Magdeburgensibus exturbatur, capto comite Holsatiae, qui militabat Alberto. Marchiones magno exercitu conflato, confederant in Vroße: Occurrit illis Gunterus archiepiscopus, non minori apparatu, cum militaribus, ciuibus, & omni manu, quam educere potuit: Conseruntur manus: capitur Otto marchio, cum trecentis militaribus. Sed tamen, quoniam erant in hac parte, qui aduersa faueret, sine magno ere laxatur. Deinde cum Stasforde à marchionibus obsideretur, Iohannes marchio, percussus in fronte iaculo, diu ferrum gestabat in capite. Gunterus autem, cum persentiret suorum in se perfidiam, cessit episcopatu: Successit illi Bernhardus de ðxelphe comes: Sed non quieuere marchio-